

L'economia catalana al segle XXI. Balanç (2000-2017) i perspectives (2030)

Catalunya ha crescut més que la UEM-12 en PIB i ocupació, però no s'ha traduït en una millora del benestar de les persones

- **Per altra banda, el teixit empresarial català ha mostrat una extraordinària resiliència i surt reforçat després d'haver superat les crisis econòmica, financera i política més importants de la història recent.**

Barcelona, 30 d'abril de 2019.- La Cambra de Comerç de Barcelona ha presentat aquest matí a la Casa Llotja de Mar l'estudi "**L'economia catalana al segle XXI. Balanç (2000-2017) i perspectives (2030)**". Aquest estudi ofereix una visió global de l'evolució de l'economia catalana des de la integració en la Unió Econòmica i Monetària fins a l'últim any amb dades estadístiques disponibles. L'anàlisi s'estructura en tres eixos fonamentals: la productivitat, la competitivitat i l'equitat en el context d'un sistema econòmic en evolució. A més, es fa una comparativa amb els dotze països fundadors de la zona euro i amb el conjunt de l'economia espanyola. A continuació se'n destaquen algunes de les principals conclusions.

Entre el 2000 i el 2017 Catalunya ha crescut més que els principals països europeus en PIB i ocupació, però aquest millor comportament relatiu no s'ha traduït suficientment en millora de benestar per a les persones

Durant el període 2000-2017, l'economia catalana ha augmentat la seva participació en el PIB de la UEM-12 i l'ha mantingut pràcticament estable en el PIB espanyol. Tanmateix, durant el mateix període, el PIB per càpita (a preus constants) ha crescut per sota de la mitjana europea i espanyola, i el valor de la renda familiar disponible bruta per habitant (RFBD deflactada) es troba estancat en un nivell similar al de l'any 2000.

Una de les causes que expliquen la insuficient millora en el benestar és la manca de convergència amb els principals països europeus en termes de VAB per hora treballada

El creixement del VAB per hora treballada a l'economia catalana ha estat molt similar a la mitjana de la UEM-12, de manera que no s'ha avançat en la convergència amb Europa per aquest concepte. A més, gran part de l'avenç de la productivitat a Catalunya es deu a la incorporació de progrés tècnic per part de les empreses via inversió en nous béns d'equipament i, especialment, a la forta reestructuració del teixit empresarial, amb destrucció d'ocupació, com a conseqüència de la crisi. En canvi, la inversió en R+D i en infraestructures productives ha perdut pes amb relació al PIB i malgrat que el nivell formatiu de la població ha millorat, les diferències relatives amb Europa es mantenen.

L'economia catalana guanya en dimensió empresarial, els sectors més productius guanyen pes relatiu, i s'ha reduït l'endeutament del sector privat, però es mantenen disfuncions importants en el mercat de treball

El teixit empresarial català s'ha recuperat amb força de la crisi, guanyant dimensió empresarial, mentre que sectors amb un major VAB per ocupat, com la indústria manufacturera i els serveis més intensius en capital (humà, tecnològic i financer), guanyen pes en l'estructura productiva. A més, s'ha reduït significativament l'endeutament del sector privat, i s'observa una incipient diversificació de les fonts de finançament –incloent el capital risc. Per altra banda, el mercat de treball manté nivells d'atur i temporalitat excessivament elevats en comparació amb Europa, la qual cosa posa de manifest la persistència d'importants disfuncions en el funcionament d'aquest mercat.

L'economia catalana ha recuperat el 2017 la competitivitat perduda des de l'any 2000, el sector exterior fa una aportació positiva al creixement, tot i la recuperació de la demanda interna, i les inversions exteriors mostren una tendència positiva

L'economia catalana va perdre competitivitat durant la fase expansiva del cicle i l'ha recuperat durant la fase recessiva. Com a conseqüència, Catalunya ha assolit un saldo comercial positiu en les transaccions de béns i serveis amb l'estranger, tot i la recuperació de la demanda interna, el que podria estar reflectint un canvi estructural en el patró de creixement. A més, tant les inversions estrangeres com la contribució de les empreses multinacionals al VAB català mostren una tendència a llarg termini positiva.

La recuperació de la competitivitat deu molt a la moderació salarial, mentre que els increments de la productivitat i del PIB per càpita no es tradueixen en una millora de la Renda Familiar Bruta Disponible

L'evolució de la remuneració per assalariat a l'economia catalana, en comparació amb la mitjana de la UEM-12, és la contrapartida a l'evolució de la competitivitat: s'apropa durant la fase expansiva i s'allunya durant la fase recessiva. Aquesta evolució és similar a la dels costos laborals unitaris, en tant que indicador representatiu de la competitivitat. El feble comportament dels salaris reals durant la fase recessiva és un dels factors que expliquen l'estancament de la Renda Familiar Bruta Disponible (RFBD) per habitant, deflactada per tenir en compte l'impacte dels preus en el poder adquisitiu de les famílies.

Les famílies catalanes suporten una pressió fiscal creixent i superior a la mitjana espanyola, però reben un volum de prestacions i transferències socials per càpita sistemàticament inferior a la mitjana espanyola

Un altre factor important que explica l'evolució de la RFBD és la intervenció del sector públic. El percentatge que representen els impostos directes i les cotitzacions socials sobre la RFBD de les famílies catalanes mostra una tendència ascendent entre el 2000 i el 2017, i se situa per sobre de la mitjana espanyola, tal com correspon a la seva major renda per càpita. Per altra banda, les famílies catalanes reben un volum de prestacions i transferències socials sistemàticament inferiors a la mitjana espanyola.

Cambra de Comerç
de Barcelona

notaPremsa

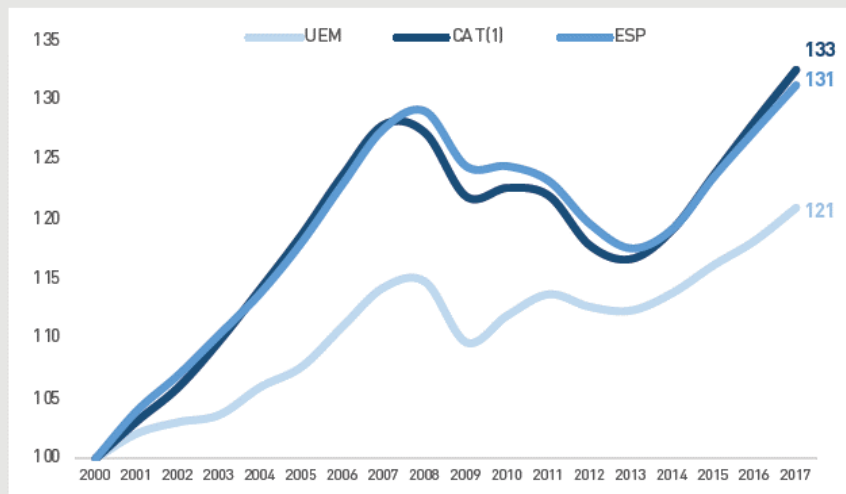
934 169 474
premsa@cambrabcn.org

Catalunya té el potencial per créixer més que els principals països europeus, però també per créixer millor. Amb l'horitzó 2030, l'economia catalana hauria de reorientar les seves prioritats i focalitzar la millora en el PIB i la RFB per càpita

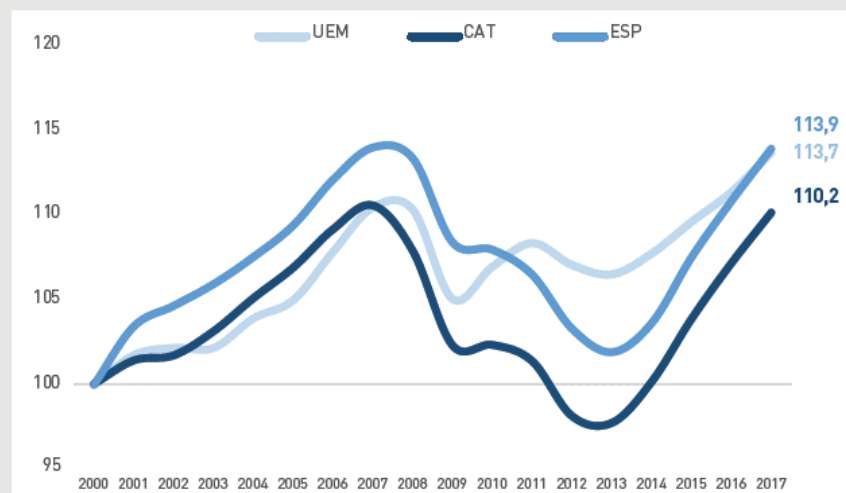
Amb perspectiva de futur, Catalunya haurà de fer front a quatre grans reptes: demogràfic, tecnològic, ambiental i geoestratègic. Davant d'aquests reptes, des de la Cambra es demana arribar a consensos amplis per avançar cap a un patró de creixement basat en l'impuls empresarial i en la qualitat del marc institucional, i orientat a la millora de la productivitat, la competitivitat i l'equitat.

PIB (preus constants). 2000 = 100

PIB per càpita (preus constants). 2000 = 100

RFBD per càpita (preus constants). 2000 = 100

